

قواعد مفت کاذبی
سلوک الہی

ایمڈ ظہ انجلی

حضرت آیت اللہ محمد رضا نگو نام

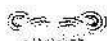
قواعد هفت‌گانه‌ی سلوک الهی

(مد ظله العالی)

♦ حضرت آیت‌الله محمدرضا نگوونام

سرشناسه: نگوونام. محمدرضا. ۱۳۲۷ -
عنوان و نام پدیدآور: قواعد هفت‌گانه‌ی سلوک الهی
/ محمدرضا نگوونام
مشخصات نشر: اسلام‌شهر: انتشارات صبح فردا. ۱۳۹۳.
مشخصات ظاهری: ۷۲ ص.
شابک: ۱ - ۹۶ - ۶۴۳۵ - ۶۰۰ - ۹۷۸
وضعیت فهرست‌نویسی: فیا
موضوع: آداب طریقت
موضوع: عرفان
رده‌بندی کنگره: ۱۳۹۱۶/۲۸۹ ق ۸ ن ۸۱۱
رده‌بندی دیوبندی: ۸۴/۲۹۷
شماره‌ی کتاب‌شناسی ملی: ۲۹۹۹۶۳۲

ناشر: صبح فردا محل چاپ: نقش گستر
نوبت چاپ: اول تاریخ چاپ: ۱۳۹۳
شمارگان: ۳۰۰۰ قیمت: ۳۰۰۰ ریال
مرکز پخش: قم - بلوار امین - کوچه‌ی ۲۴
فرعی اول سمت چپ - پلاک ۷۶
تلفن مرکز پخش: ۰۲۵ ۳۲۹۰ ۱۵ ۷۸
www.nekoonam.com
www.nekounam.ir
ISBN: 978 - 600 - 6435 - 96 - 1

حق چاپ برای مؤلف محفوظ است

فهرست مطالب

۷	پیش گفتار	قاعده‌ی اول:
۱۱	سالکان محبوبی و محبی	قاعده‌ی دوم:
۱۹	سه موتور حرکتی انسان	قاعده‌ی سوم:
۲۹	تأزیه‌های سلوک	قاعده‌ی چهارم:
۴۳	ایاک ایاک	قاعده‌ی پنجم:
۴۹	عشق؛ از لاهوت تا ناسوت	

قاعده‌ی ششم:

۵۹ حلال درمانی

قاعده‌ی هفتم:

۶۳ تقدم عرفان نظری بر عملی آن

قواعد هفت گانه‌ی اصول الی

پیش‌گفتار

عرفان که ما آن را «عروس علوم» می‌دانیم یکی از رشته‌های تخصصی است که برای آن اصول و قواعد بسیاری است. این نوشتار برای کسانی به رشته‌ی نگارش درآمده است که می‌خواهند از نحوه‌ی سیر و سلوک الهی و وصول به معرفت حق تعالی آگاهی‌های چندی اما صائب و درست داشته باشند و بر لب و مغزای عرفان اطلاع یابند. ما در این کتاب، هفت قاعده‌ی مهم سلوک را به بحث گذاشته‌ایم و آن را به صورت مختصر و کوتاه که خواننده را به خستگی نگرایاند توضیح داده‌ایم. این قواعد نخست از تفاوت میان سالکان محبوبی و سالکان محبی می‌گوید. سالکان محبوب از واژه‌هایی

است که ما آن را در مسفورات و نوشته‌های
عرفانی خود بیش از هر کسی توضیح داده‌ایم و
برای آن اهمیتی بسیار قایل هستیم؛ چرا که
عارفان محبوبی تاکنون بسیار غریب بوده‌اند و
کسی از آنان به قوت نامی به میان نیاورده و
شیوه‌ی سلوک آنان را تبیین ننموده است.

اما قاعده‌ی دوم از مبانی سلوک می‌باشد و
این حقیقت را یادآور می‌گردد که انسان می‌تواند
دارای سه موتور حرکتی باشد و این سلوک است
که موتورهای قدرتمند معرفتی او را به حرکت وا
می‌دارد. همچنین این قاعده صعب بودن
معرفت حق تعالی را بازگو می‌کند؛ چرا که خدایی
که سالک تا پیش از سلوک با خود داشته خدایی
مفهومی است و او در سلوک خود بر آن است تا
به خدای مصداقی دست یابد اما در این مسیر با
تسازیهایی مواجه می‌شود که ما آن را در
قاعده‌ی سوم توضیح داده‌ایم. سالکی که قدرت
تحمل این تازیانه را در خود پدید آورد و با قدم
حق آن را طی نماید به معرفتی می‌رسد که جز

«او» نمی‌بیند و دیگرگرایی مجازی از او برداشته می‌شود که چگونگی آن در قاعده‌ی چهارم آمده است. اما وی بدون «عشق» به «توحید» راه نمی‌یابد و ما از عشق و پی‌آمدهای آن در قاعده‌ی پنجم سخن گفته‌ایم. قاعده‌ی ششم نیز تأکید بر «حلال درمانی» سالک دارد که هر حرکت و سلوکی بدون آن عقیم و ناز است. پایان این قواعد نیز می‌گوید سالک برای هر حرکتی به بصیرت نیاز دارد و عرفان نظری همواره بر عرفان عملی تقدم و پیشی دارد و لازم است با بصیرت حاصل از عرفان نظری گام برداشت که آن هم باید از پیری سینه‌چاک و کارآزموده فرا گرفته شود وگرنه ممکن است به پیرایه‌ها و انحرافات آلوده گردد.

و آخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین